U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **M. R.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí původního žalovaného Magistrátu města Brna, odboru sociální péče, se sídlem Koliště 19, Brno, ze dne 29. 4. 2011, č. j. MMB/0166764/2011, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2011, č. j. 57 A 83/2011 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně v záhlaví uvedeným rozsudkem zrušil rozhodnutí původního žalovaného Magistrátu města Brna ze dne 29. 4. 2011, č. j. MMB/0166764/2011, vydané v odvolacím řízení ve věci dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Proti rozsudku Krajského soudu v Brně podal žalobce kasační stížnost, aniž by byl zastoupen advokátem. Současně požádal o ustanovení advokáta soudem. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 5. 2012, č. j. 1 Ads 186/2011 – 51, jeho žádost zamítl s tím, že žalobce nesplnil svou procesní povinnost doložit soudu, že nemá dostatečné prostředky na úhradu právního zastoupení pro řízení o kasační stížnosti. Soud tímto usnesením žalobce dále vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o předmětné kasační stížnosti a dále aby konkrétně vymezil důvody, na nichž zakládá svůj návrh na zrušení označeného rozsudku. Současně jej poučil, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, bude jeho kasační stížnost odmítnuta v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 25. 5. 2012, ten na výzvu nereagoval.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Nejvyšší správní soud jej vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobce ale výzvu soudu nerespektoval, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud podotýká, že od 1. 1. 2012 došlo ke změně kompetencí jednotlivých správních orgánů na úseku výkonu státní správy ve věcech pomoci v hmotné nouzi. Podle ustanovení čl. VIII bod 10 zákona č. 366/2011 Sb. s účinností od tohoto data nejsou již odvolacím orgánem ve věcech dávek pomoci v hmotné nouzi krajské úřady, ale Ministerstvo práce a sociálních věcí. Podle ustanovení § 69 s. ř. s. platí, že účastníkem řízení (žalovaným) je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla; ve smyslu ustanovení § 105 odst. 1 s. ř. s. pak dále platí, že účastníky řízení o kasační stížnosti jsou stěžovatel a ti, kteří byli účastníky původního řízení. V řízení o předmětné kasační stížnosti tedy ex lege nastoupil do práv a povinností původního žalovaného jiný správní orgán, a to Ministerstvo práce a sociálních věcí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 25. července 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu